ſuper aſinum ſuũ illic iret. vt orató
ne facta aquam ſanaret draco ter
ribilis inde erupit ⁊ pedes aſini cau
da inuoluens ↄtra donatum ꝓti/
nus ſe erexit Quem donat⁹ flagel
lo quodã ꝑcutiens. vel ſm ꝙ alibi
legitur in os ei⁹ expuẽs ↄtinuo inte
fecit Orauit qȝ ad deũ. et omne ve
nenum a fonte fugauit Aliũ etiam
fontẽ dũ ipſe cum ſocijs ſuis valde
ſitiret. ſua oróe ibidẽ ꝓduxit. Cũ fi
lia theodoſij impatoris a demone
vexaret. ⁊ ad ſanctũ donatũ addu
cta fuiſſet. dixit donatus Exi immũ
de ſpũs et noli in pꝉaſma te dei ha
bitare Cui demon Da mihi tranſi
tum quo exeaȝ aut quo vadã Cui
donatus Unde huc veniſti? Cui dẽ
mon De eremo Et donatus Illuc
reuertere Et demon Uideo ſignũ
crucis in te ex quo ignis exijt ↄtra
me ⁊ pre timore ignoro quo vadã
Sed da mihi locuȝ exeũdi et exeo.
Cui donatus Ecce habes trãſitũ
redi ad locũ tuum. et vniuerſaȝ do
mũ ↄcutiens exiuit Cum q̃dã mor
tu⁹ efferretur aduenit q̃dam cuȝ ci
rographo aſſerens deberi ſibi ab
ipſo cc. ſolidos Unde nullaten⁹ ipȝ
ſepeliri ſinebat. quod cũ vxor ei⁹ vi
dua btõ donato cũ lacrimis indi/
caſſet adiungens ꝙ homo ille pe
cuniã totaliter recepiſſet aſſurgẽs
ad locũ iuit ⁊ manu defunctũ tan
gens ait Audi me Qui rñdit Ego
ſũ Et ſcẽs donat⁹ ad eũ Surge ⁊ vi
de q̃d agaſ cũ hoĩe iſto qui te ſepe
liri nõ ſinit. Qui reſidẽs cũ de ſolu
tione debiti coraȝ omnibus ↄuicit
⁊ cirographum accipiẽs manu ſci
dit Deinde dixit ſãcto donato Iu
be me pater dormire Et ille Uade
amodo fili in requiẽ Eo tpe cuȝ
fere ãnis tribus nõ pluiſſet ⁊ ſterili
tas magna eſſȝ infideles ad impa
torem theodoſium ↄuenerũt petẽ
tes vt ſibi donatuȝ traderet qui ꝑ
artem magicã hoc feciſſȝ Ad inſtã
tiã q̃ȝ impatoris donatus egreſſ⁹
dñm exorauit ⁊ pluuiã copioſã de
dit ⁊ ceteris infuſis ipſe ſiccis veſti
bus domũ redijt ¶ Cuȝ ãt gothi
eo tpe ytaliam deuaſtarẽt ⁊ multi
a fide xpi recederẽt euadrian⁹ pre
fectus a ſancto donato et hilario
de apoſtaſia reprehenſ⁹ ſcõs ipſos
cepit ↄpellẽs eos vt ioui imolarẽt
Qd cum renuerẽt hilarium expoli
atuȝ tamdiu cedi fecit. quouſqȝ ſpi
rituȝ exalaret Donatũ vero in car
cerem reclusit. et poſtmodũ euȝ de
collari fecit Circa ãnũ dñi. ccclxxx

¶ De ſancto ciriaco martire

Ciriacus a marcello papa
diaconus ordinatus com
ꝓhẽſus ⁊ ad maximianũ
deduct⁹. iuſſus eſt. cũ ſocijs ſuis vt
terram foderet ⁊ ad locum qui ibi
ↄſtruebat ſuis eam humeris depor
taret. vbi erat ſanctus ſaturninus
ſenex quem ciriacus ⁊ ſiſinnus ad
portandum iuuabãt. Tandem in
carcerẽ reclusũ ꝑfect⁹ iuſſit ciriacũ
pñtari. Et cũ eũ apronian⁹ educe
ret. ſubito vox cũ luce de celo veni
ens dixit Uenite benedicti pris ⁊c
Et tunc apronian⁹ credidit. et
baptiſari ſe fecit ⁊ ad prefectum ↄ
fitens xpm venit Cui prefect⁹ Nũ
quid tu xpianus effectus es? Qui
rñt Ue mihi. qȝ ꝑdidi dies meos

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Reſpōdit p̄fect⁹ Uere modo per/
des dies tuos et iuſſit eū decollari
Saturnin⁹ aūt et ſiſinn⁹ cum ſacri/
ficare nollent. diuerſis ſupplicijs af
fecti tandē decollati ſunt Filia aūt
dyocleciani noīe archemia cū a de
mone vexaret. clamabat in ea de/
mon dicens Non exeā niſi Ciriac⁹
dyacon⁹ veniat Unde ad eam ad
ductus ciriacus cum demoni impe
rabat reſpondit Si vis vt exeā da
mihi vas aliquod in quod intrem.
Reſponditqꝫ ciriacus Ecce corp⁹
meū ſi potes ingredere Cui demō
In vas tuū intrare non poſſuꝫ qꝛ
vndiqꝫ eſt ſignatum et clauſum ſed
ſi eijcis me ſcito qꝛ in babiloniā fa/
ciam te venire Et cum coact⁹ exiſ/
ſet Archemia clamauit dicēs ꝙ de
um quem predicat ciriacus viderꝫ
Cum ergo illam ciriac⁹ baptiſaſſet
et ex gratia Dyocletiani et ſerene
vxoris eius in domo quā ei dede/
rant ſecurus viueret. venit nuntius
a rege perſaꝝ ad dyocletianū ro/
gans vt ad ſe ciriac⁹ mitteret qꝛ fi
lia ſua a demone vexabat Ad pre/
ces ergo dyocletiani ciriacus cum
largo et ſmaragdo naui impoſitis
neceſſarijs in babiloniā letus iuit.
Cūqꝫ ad puellam peruiſſꝫ demon
ꝑ os eius clamauit dicēs Fatiga
tus es ciriace Cui ciriac⁹ Non ſum
fatigat⁹ ſed vbiqꝫ dei ꝯſilio ⁊ auxi
lio gubernat⁹ Ait demon Tamen
ego ad quod volui te ꝑduxi Tunc
ciriacus dixit demoni Imperat ti/
bi Jhus xp̄us vt exeas Et ſtatim
exiens demon dixit O nomen terri
bile qđ me coartat exire Et ſic ſana
tam puellam cum patre et matre ⁊
multis alijs baptiſauit Et cum ſibi
multa munera offerent recipe nolu
it ſed xlv. dieb⁹ ibidē in pane et aq̄
ieiunās tandē romam redijt Poſt
duos aūt menſes dyocletian⁹ de/
functus eſt Cui maximianus ſucce
dens irat⁹ de ſorore ſua archemia
ciriacū ꝯprehendit et nudum et ca
thenis ligatum ante currum ſuum
trahi iuſſit Iſte maximinian⁹ ꝓ tā
to pōt dici filius dyocletiani ꝙ ſi/
bi ſucceſſit et eius filiam habuit in
vxorem que valeriana nuncupata
eſt Deinde iuſſit carpaſio vicario
vt ip̄m cum ſocijs ſacrificare cōpel
leret. aut diuerſis ſupplicijs occide
ret Et cū picem ſuper caput eius li
quaſſet et in eculeo ſuſpendiſſet fec
ciriacū cū omnib⁹ ſuis ſocijs decol
lari circa annū dn̄i tricenteſimum.
Carpaſius autē cum domū ſancti
ciriaci impetraſſet ⁊ ad deriſionem
xp̄ianorum in loco vbi ciriac⁹ bap
tiſabat ſe balnearet. et epulas cum
xix. ſocijs celebraret. ſubito omnes
mortui ſunt Et ex tunc clauſo bal/
neo gentiles xp̄ianos timere et ve
nerari ceperunt

De nomine

Laurentius dicit quaſi lau/
ream tenēs que eſt corona
de lauro facta. quia de huiuſmodi
olim ramis victores coronabātur
Hec aūt arbor eſt victorie oſtēſiua
continua viriditate amena. odore
grata. et efficacia virtuoſa Beat⁹
ergo Laurentius dicit a lauro. q̄a
victoriam obtinuit in ſui paſſione.
Unde et confuſus Decius dixit.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf